N°. 91. **A°. 1843.**

DINGSDAG, den 14den NOVEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 4 September.

Wij hebben *The Friend of China and Hongkong Gazette* van 9 en 16 Februarij ll. ontvangen, en ontleenen daaraan de navolgende proclamatie van den keizerlijken kommissaris Elepoo.

» ELEPOO, keizerlijke hooge kommissaris, generaal van het garnizoen van Canton, voormalig minister, enz., enz., en geregtigd tot het dragen van den rooden gordel, — vaardigt met aandrang de navolgende duidelijke bevelen uit.

» Nademaal twee jaren zijn verloopen, sedert de Engelschen voor het eerst de wapenen opvatteden, heeft het thans onzen Grooten Souverein behaagd, met eene mildheid, groot als die des hemels en met eene algemeene goedheid, die geene uitsluiting kent, hen met zachtheid te behandelen en hun eene vernieuwing hunner vroegere handelszaken toe te staan, — ten einde dit volk te verlossen uit de droefheid en het lijden, waarin hetzelve is gedompeld geworden. En de genoemde Engelschen hebben, van hunne zijde, hunne wapenen onmiddelijk neergelegd, medegesleept door deze handelwijze, den invloed van beschaving volgende en den strijd eindigende.

» De hooge kommissaris is, ter gehoorzaming van de keizerlijke bevelen, te Canton gekomen, opdat hij in overeenstemming met den gouverneur-generaal Ke-Kung en den gouverneur Liang Paochang, over de regelingen voor de heffing van regten, enz., zoude beraadslagen en ontwerpen, en al de len gevolge van den vrede te maken schikkingen zoude beramen. Alzoo zal van nu voortaan rust heerschen langs de zeekust, en zullen deze grenzen, en al de onderwonden beproevingen, kalmte genieten. Onze aanzienlijken en ons volk verheugen zich hierover grootelijks en juichen, door dankbaarheid gedrongen, over de keizerlijke goedheid. Jegens de Engelschen zullen zij hunne vorige vijandschap afleggen, en al zoo alle aanleiding voor toekomende twisten wegnemen. Want het is daarvoor, dat wij de keizerlijke bevelen ontvangen hebben en daaraan gehoorzamen willen, en niet alleen om aan de van verre komende vreemdelingen toe te geven.

» Doch wat de oorzaak, dat in de eerste week van december ll., een twist begon, waaruit een hevige strijd voortvloeide zoodat zelfs eenige der verblijfplaatsen der vreemdelingen werden in brand gestoken en verteerd, en dat in hunne onderlinge vijandelijkheid van beide kanten menschenlevens betreurd werden? Het blijkt, dat uit eene voortzetting van den oorlog met deszelfs ellende, gedurende de laatste jaren, de gevoelens van vijandschap en verontwaardiging zoo diep wortel geschoten hebben, dat het dwaze volk, met het voornemen om zich te wreken, het werktuig werd in de handen van eervergeten menschen, om dezen in de gelegenheid te stellen van te rooven en te plunderen; zoodat, ofschoon daartoe van de zijde der vreemdelingen wel eenige aanleiding gegeven was, thans van de zijde des volks eene misdadigheid heeft bestaan, die bestraffing verdient. De plaatselijke autoriteiten hebben daarom last bekomen, om deze eervergeten brandstichters en plunderaars met strengheid in hechtenis te nemen, opdat zij behoorlijk de straf mogen ontvangen, die de wet bepaalt.

» De hooge kommissaris heeft verder een gerucht vernomen, betwelk behelst, dat de voornamen en geleerden des lands uit de omstreken van Canton, in stilte handelende, met voornemen om eene bende vaderlandslievende soldaten op de been te brengen, ten einde wraak te nemen over dezen twist, een *genootschap van moed en trouw* hebben opgerigt. Verscheiden dezer voorname en geleerde personen hebben zich onlangs bij den hoogen kommissaris vervoegd, om hunne diensten in geval van oorlog aan te bieden. Deze zaken hebben in der daad plaats gehad, ten gevolge van den indruk van het oogenblik, ontstaan door eene opwelling van trouw en vaderlandsliefde. Doch zij zijn lijnregt strijdig met het heilig oogmerk van onze verheven souverein, strekkende om de van verre komende lieden liet te hebben, en diegenen welke hem gehoorzaamheid betoonen, wel te behandelen, zij zijn ook niet minder in strijd met zijne genadige begeerte, dat de vijandelijkheid ophoude en de handel op nieuw bloeije.

» Het volk van Canton is uit deszelfs aard niet toegevend en zeer gehecht aan zijne voorregten, het is dapper. Wanneer het voor eene regtvaardige zaak ten strijde wordt geroepen; het is streng gehecht aan deszelfs gegeven woord, en waar dat verpand is ontziet het deszelfs leven niet; het handelt dikwerf zonder behoolijk op de gevolgen te letten, en neemt in een oogenblik de toevlugt tot geweldadige maatregelen. Zulke gezindheden zijn dikmaals de bronnen van veel goeds, doch zij zijn tevens de oorzaak van veel kwaads. Bij voorbeeld, wanneer de vaderlandslievende soldaten, die de aanzienlijken getracht hebben bijeen te brengen, onlangs met de bevolking te zamen schoolden en eenige der vreemde factorijen verbrand den, was het volk, hetwelk in deze zaak betrokken werd, van verschillende gezindheden en aangespoord door verschillende beweegredenen; doch zij wisten niet behoorlijk te overwegen alvorens te handelen en zagen ook niet op de gevolgen die daaruit konden voortvloeijen.

» Daarom ten vervolge op de duidelijke bevelen, welke de hooge kommissaris bij monde gaf aan de aanzienlijken en geleerden, die voor hem verscheenen zijn, acht hij het, al verder dienstig, opdat niemand van het volk onkundig zij aan deze grondbeginselen, om deze heldere en duidelijke proclamatie uittevaardigen, ter hunner behoorlijke waarschuwing en vermaning.

» Aangezien gijlieden verklaart door gevoelens van trouw en vaderlandsliefde gedreven te worden, moet gij weten, dat gij niet anders dan gehoorzamen kunt aan de keizerlijke bevelen, en moogt gij om geene reden aanleiding geven tot eene vernieuwing der vijandelijkheden. Het is ongetwijfeld de eigenschap der trouw om elk geweld van onze stranden te weren, maar tegen den keizerlijken wil in te handelen en eigendunkelijk van den regten weg af te gaan, kan niet als trouw beschouwd worden. Den vijand met vastberadenheid weerstand te bieden, is voorzeker de eigenschap van vaderlandsliefde, maar om aanleiding te geven tot oorlog en twist is daarvan verre verwijderd. Gij voornamen en anderen, die de heilige boeken gelezen hebt, gij moet voor rede vatbaar zijn. Volgt dus voortaan deze bevelen op en prent dezelve bij alle goede onderdanen in; toont het volk aan, dat wanneer men huizen in brand steekt en rooft en plundert, men niet is wat men voorgeeft te zijn — *regtvaardige menschen*, maar wel dieven vagebonden, en het zal zeer gepast zijn om strenge voorbeelden te stellen tot afschrik voor zoodanige daden. Geene zachtheid zal getoond worden, hetgeen leiden zou om het kwaad verder te verspreiden.

» Het is thans bij het verdrag met Engeland bepaald, dat van nu voortaan de Engelsche vreemdelingen ons volk niet meer zullen beschimpen of benadeelen; — en tevens, dat, zoo lang de Engelsche vreemdelingen vreedzaam leven en hunne bezigheden verrigten, ons volk hun geen stoornis of kwelling mag aandoen. Alzoo dus, wanneer men van binnen en van buiten vreedzaam te zamen is, mogen de beide partijen den zegen genieten van in volmaakte eendragt te leven, hetwelk de heilige keizer zelf zoo gelukkig heeft ten uitvoer gebragt.

» De hooge commissaris koestert de hoop, dat zijn volk zijne goede bedoelingen niet zal tegenwerken, dat het zal waken tegen nieuwe oneenigheden en dat het aan allen eene volkomene zekerheid zal verschaffen. Dat een ieder beve en gehoorzame! dat niemand zich hiertegen verzette!

Eene hoogst bijzondere proclamatie. Taoukwang, 22 jaren, 12 maand, 23 dag. (25 Januarij 1843)

[Getrouwe vertaling]

(was get.) J. Rob. Morrison.

Chinesche secretaris en tolk.

(was get.) R. Thom.

Assistent translateur en tolk.

— Door de O'Connellisten is te Tarahill wederom eene talrijke bijeenkomst gehouden, waarbij de volgende resolutiën gearresteerd zijn geworden:

1°. Voor geen gedeelte der onderdanen van H. M. wijken wij in het allerminst in verknochtheid en trouw aan hare kroon of haren persoon, nog in het onvoorwaardelijk besluit van de ongeschondenheid van het koningrijk van Engeland, uit al ons vermogen te handhaven.

2°. De wetgevende vereeniging is door bedrog, omkooping en militair geweld aan Ierland opgedrongen geworden. Die maatregelen zijn door de onbillijkheid voorgeschreven geworden, op eene wijze, berekend om Ierland van deszelfs regtmatig aandeel in de vertegenwoordiging van het vereenigd parlement te berooven, van een onwettelijk deel der nationale schuld op hetzelve te doen drukken, het elders wonen (absenteïsmus) veelvuldiger te maken en de massa van de Iersche natie in eenen toestand van ellende en berooidheid te dompelen.

3°. Het is ons besluit, te volharden in onze pogingen tot het verkrijgen van het herstel van een Iersch parlement: hetwelk onze meening vertegenwoordigt, en hetwelk, naijverig op het welzijn van het Iersche volk, al zijne krachten inspant tot het nemen van maatregelen, die ten doel zullen hebben, onze regten te verzekeren, onzen handel en onze nijverheid te bevorderen en de hulpbronnen te vermeerderen van een land, waarvoor de natuur zoo veel gedaan heeft en hetwelk om deszelfs bevolking vrij en gelukkig te zien, niets meer behoeft, dan de bezorgdheid van eene plaatselijke wetgeving.

4°. Door middel van eene petitie vragen wij aan de kamers van het parlement, de herroeping der wetgevende vereeniging.

5°. De petitie, waarvan voorlezing is gedaan, zal door de vergadering worden gearresteerd en in de kamer worden ingeleverd, door onzen waardigen voorzitter, de onwrikbaren verdediger van onze regten en Henry Grattan zal verzocht worden de petitie te ondersteunen.

6°. Het afstemmen van de motie van den heer Smith Obrien en het doorgaan van de wapenwet voor Ierland zijn al weder nieuwe bewijzen, indien dezelve noodig hadden wezen, dat wij geen regt meer te wachten hebben, dan van een Iersch parlement.

7°. Wij betuigen onze verontwaardiging en onze afkeer van de handelwijze der ministers van de koningin, die magistraatspersonen uit derzelver posten hebben ontzet, omdat zij het heilige regt van petitie hadden durven uitoefenen; wij betuigen onzen dank, wegens derzelver gehouden vaderlandslievend en onverschrokken gedrag, aan die magistraatspersonen en anderen, die geweigerd hebben in eenigen post te verblijven, dien zij niet langer met eere konden blijven vervullen.

8°. Ons doorluchtig hoofd, O'Connell, is wegens zijne onvermoeide poging ten behoeve van Ierland, tot onze eeuwige dankbaarheid en ons onwrikbaar vertrouwen geregtigd. Wij betuigen hem alen zen dank voor de hoogst edele wijze, op welke hij ook heden den voorzitterstoel heeft weten te bezetten."

— In den vroegen morgen van 19 Aug., even voor 2 ure, is aan de zuidzijde van den Teems, eenige honderd ellen ten oosten van London Bridge, een verschrikkelijke brand uitgebroken, welk op Cottonswharf ontstaan is, die werf geheel in de asch gelegd en daarna Toppingswharf, de kerk van St. Olavius enz., vernielde, en ook drie in de rivier liggende schooner schepen, gedeeltelijk verbrand heeft. Het geleden verlies wordt geheel op ongeveer 100,000 £ berekend.

— Men verhaalt, dat, toen de sedert grootendeels vernielde St. Olaveskerk reeds vuur had gevat, zoo dat de galerijen bereids in volle vlam stonden, en het brandend hout in alle rigtingen nedersterte, de huwelijks inzegening van twee paren, door den vicaris dier kerk, nog ongestoord onder den kansel ten einde is gebragt, zonder dat die paren, een waarvan uit een bruidegom van 60 en eene bruid van ongeveer 30 jaren bestond, zich door hetgene rondom hen gebeurde, eenigermate ontsteld betoonden.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 1 September.

Eene zeer aangename gewaarwording is te Berlijn te weeg gebragt, door het berigt, dat Rusland de begunstigingen, welke het aan de toelating van zekere Pruisische voortbrengselen geschonken had, thans ook tot dezelfde producten uit al de tolverbondsstaten uitstrekken wil. Dit berigt was te verrassender daar het geheel onverwacht was; want, naar men verneemt, waren de onderhandelingen reeds afgebroken of ten minste geschorst en Rusland wilde het verlangen van Pruisen volstrekt niet inwilligen. De tegenwoordige uitkomst schijnt aan eene beslissing van Keizer Nicolaas zelven verschuldigd te zijn en daarom wordt te meerdere waarde aan die inwilliging gehecht. Buitendien wederspreekt deze uitkomst ook het door eenige dagbladen verspreide belagchelijke gerucht, als of de Russiche Keizer het tolverbond niet erkennen wilde en zelfs in dien geest eene nota aan de Duitsche Bondsvergadering te Frankfort had doen toekomen.

Wat betreft de draling van Rusland om het tegenwoordige besluit te nemen, deze verklaart men daardoor dat Rusland aanvankelijk alleen ten doel had om eenigzins te hulp te komen aan de Pruisische grensbewoners, welke door de strenge prohibitive maatregelen van Rusland tot den uitersten nood vervallen waren. Pruisen alleen, en geene andere Duitsche mogendheid had daartoe eenig aanzoek gedaan. Intusschen was Pruisen, als tolverbondsstaat niet bevoegd om voor zich alleen eenige bijzondere gunst te bedingen, en daardoor ontstond voor Rusland de vraag of het dezelfde begunstigingen ook tot de overige tolverbondsstaten konde uitstrekken. Ten gunste van Pruisen is daartoe besloten, en nu zullen inzonderheid ook de Saksische grensbewoners, welker nijverheid in zoo lijdenden toestand verkeert, daardoor bevoordeeld worden.

— De geest van misnoegdheid en onrust, welke in den laatsten tijd in Italië, vooral, echter, in de pausselijke staten zigtbaar was, is in Bologna tot ernstige dadelijkheden uitgebroken. In eenen brief uit deze stad wordt gemeld: Onze stad heeft het aanzien als of zij geblokkeerd was. De dagelijks toenemende partij der ontevredenen meende het geschikte tijdpunt tot de uitvoering harer plannen reeds gekomen; zoo scheen het ten minste, toen zich voor eenige dagen plotselings het gerucht verspreidde, dat de Franschen in Ancona en Ravenna geland waren, hetgeen eene onbeschrijfelijke gisting te weeg bragt. Een aantal jongelieden verzamelde zich op dit gerucht met geweren, pistolen en dolken gewapend, hieven oproerige kreten aan, en vuurden eenige malen op den directeur der policie. De regering ging hunne pogingen, echter, met groote energie tegen; terstond werd de gewapende magt zoowel uit Bologna als de naburige plaatsen bijeengeroepen, kanonnen aangevoerd, talrijke patroeljes naar alle rigtingen afgezonden, en daardoor tot heden toe verdere onlusten verhinderd. Intusschen is het duidelijk, dat deze poging een uitvloeisel is van een stelselmatig geheim komplot, hetgeen blijkt uit de omstandigheid, dat in het geheim aangelegde mijnen ontdekt zijn, die in verband stonden met de munitie-magazijnen, welke ongetwijfeld in de lucht moesten springen. Ongetwijfeld zullen op deze eerste poging nog andere uitbarstingen volgen. De regering, zegt men, is naauwkeurig onderrigt van de plannen der onruststokers. De op de grenzen in garnizoen liggende Oostenrijksche troepen, staan gereed op het eerste teeken op te breken, en ontvangen op dit oogenblik versterkingen.

— Heden verspreidt zich eene tijding, welke, als zij bevestigd wordt spoedig de opmerkzaamheid der diplomatie weder op Egypte zou rigten. Achmet-pacha, gouverneur van Sudan, heeft geweigerd gevolg te geven aan het bevel van den pacha om naar Alexandria te komen. Als reden wordt opgegeven dat Achmet door zijne agenten in Konstantinopel, welke meer dan 400,000 gulden op de regte plaats wisten aan te wenden, gelukt is zich de gunst des sultans te verwerven, die hem met al de pachalieks in de Aethiopische landen beloond heeft. Mehemed Ali wil zich hiertegen verzetten, en moet des noods tot het uiterste besloten zijn.

Publieke Veilingen.

Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen.*

Door den Vendumeester A. SALOMONS

Woensdag, 8 November 1843.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de Klipstenen Straat, La. B. No. 77. — *f* 1200. — A. J. FERNANDES.

Idem, gelegen als voren, La. A. No 216. — *f* 2100 — C. J. LEIJSNER, voor de minderjarige LOUISA PHILIPPINA LEIJSNER. — Beide aankomende den gemeenschappelijken Boedel P. VAN LEEUWEN en nagelatene Huisvrouw H. WEBER.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, den 10 November 1843.

Het HUIS en ERF, gelegen op den hoek van de Keizer en Zwartenhovenbrug Straten. La. D. No. 1; aankomende H. KRAANSTUIJVER. — *f* 2700. — M. E. PINTO.

Door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Vrijdag, 10 November 1843.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de Rust en Vrede Straat, L. E. No. 117; aankomende den Boedel wijlen L. FESSLER. — *f* 1500. — L. WARNSINCK.

ADVERTENTIËN.

(28578) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 17den November 1843, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

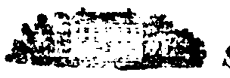

De KOFFIJ PLANTAADJE *SCHAAPSTEDE*, cum annexis, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de Plantaadjen *de Goede Vriendschap* en *Rhijnberk*; aankomende den Boedel Wijlen ALEXANDER ELIAZER SALOMONS.

Paramaribo, den 13 November 1843.
T. M. SCHOTBORGH.

De ondergeteekende verwittigt zijne geëerde Begunstigers, dat hij voornemens is de *Affaire* door hem onder de Firma

NIEBERG & BOTHE

gedreven, op te breken, en binnen kort naar het Moederland te vertrekken. Hij biedt zijne voorradige *GOEDEREN* tegen *verminderde prijzen* te koop aan; — alsmede op *favorabele* conditien:

Het door hem bewoond *HUIS* en *ERF*, aan den *Waterkant*, La. A. No. 172. (28585)

Paramaribo, den 9 November 1843.
H. A. BOTHE,

(28587) Aangebragt per het Schip *Paramaribo*, en te bekomen bij den ondergeteekende, VERSCHE *PROVISIEN*, *DRANKEN*, &c. &c.

Paramaribo, den 9 November 1843.
G. ELLART.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 12den dezer, het Nd. Am. Schip Laurence H. Adams, Kapt. R. Pich van New York, hebbende 30 dagen reis; Passagiers: de Heeren A. Maim, W A. Delivan, J G Cadwaleader, J. Wills, echtgenoote en 5 Kinderen, P. Coteo, W. Hobbs, H. Mustayer, E Woods en Echtg., J. Miller, L. Sippman, F Whittaker, M S. Glenroy, W. Chambers, W. Mc. Cabe, H A. Perkins, W. Steward, T. Storer, G. Atwood, R. Quintard, M Alido, F. Milley, Doct. Riley, A. P. Lincoln, J. Clark, G. M. Bush, J. Mitchel en J. Burnett.

Den 13den, de Nd. Am. Brik Garnett, Kapt. H. Hodge, van Boston, hebbende 30 dagen reis.

Idem, de Nd Am. Brik Baltic, Kapt. J. Waite, van Portland, hebbende 32 dagen reis.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.